

د امام اعظم و وصیتونه

تالیف

مولانا عاشق الہی شہر بلندی

ژباړونکی

مولوی عبدالہادی (حماد)

Ketabton.com

احمد شاہی کتب خانہ

کابل بازار کندهار

تلیفون: 0700321479

د تعلیم الاسلام راډیو ویب پانی له خوا:

www.TaleemulIslam-Radio.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

دامام اعظم (رحمة الله عليه) وصيتونه

مؤلف : مولانا عاشق الہی شہر بلندی
ژباړونکی : مولوي عبدالهادي (حماد)

د تعلیم الاسلام راډیو ویب پانه له خوا:

www.TaleemulIslam-Radio.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

د مرتب خو خبری

الحمد لله رب العالمين ، والصلوة والسلام على سيدنا اكرم الاولين والآخرين ، وعلى آله واصحابه هداة الحق وناصرى الدين المتين ، وعلى من اتبعهم باحسان الى يوم الدين وخذوا حذوهم فى استذكار اثار نبويه الامين ، اوصوا واستوصوا وتواصوا بالحق والصبر فى كل وقت وحين

دريښتنى ښکلا او واقعيت دستروا کمن په گلورين نامه ددې ليکني او ترتيب څخه وړاندي څښتن تعالى ﷻ ته اړبنده د په گوته سوي بشریت د ځلانده اولوی امام حضرت امام ابوحنيفه (رحمة الله عليه) دغه وصيت د ژباړي سره مل ليکلی وو چي ده مبارک ونوموتی عالم حضرت يوسف بن خالد سمتي (رحمة الله عليه) ته فرمایلی وو نوموړي ژباړه د اصل ترڅنگ په (ماهنامه البلاغ کراچی) کښي ونشرته و سپارل سوه دغه وصيتونه زما مرشد سپېڅلي شيخ الحديث (بقية السلف حجة الخلف) مولانا محمد زکريا صاحب کاندهلوي ثم مهاجر مدني دأمت برکاتهم العالیه په خپل مجلس کښي توری په توري واورول او ډیر يې خوښ وگڼل بيا يې په خپل شخصي لگښت د پنځوزرو د چاپ پریکړه وکړه ددې بهير سره مل پریکړه وسوه چي دامام ابوحنيفه (رحمة الله عليه) دوه نور وصيتونه چي ونورو شاگردانو ته يې فرمایلي دي هم نشر

سي دلتون وروسته د (الاشباه والنظائر) نومي کتاب په پای کښي
يو وصيت وموندل سو چي قاضي القضاة حضرت امام ابو يوسف
(رحمة الله عليه) ته يې فرمايلي دي خوله بده مرغه ددې ليکني
ترلوستني وروسته ځيني ځايونه چاپي غلطيانې مخي ته راغلي
چي ځيني ځايونه يې دمسخي او تحريف ويره وه بياهم ددوهمي
نسخې لته روانه ده ترداسي بريده چي په دوونورو کتابونو کښي
چي په نامه د (مناقب امام اعظم رح) او (حسن التقاضي) هم پيدا
سوه په نوموړو دوونسخو کښي هم دصحت له پلوه پياوړي نسخه
ترتيب سوه اودمحاورې سره وژباړل سوه دعاجزبنده په ذهن کښي
يوڅه راوړاندي سوه چي هغه دامام صاحب (رحمة الله عليه)
دوصيت څخه چي خپل زوی ته يې کړی دی عبارت دی ددغه
وصيت لته يې پيل کړه چي په نتيجه کښي الحمد لله دغه نسخه هم
پيداسوه. هم داډول په (مناقب امام اعظم رح) کښي دقاضي
ابوعصمة، نوح بن ابي مريم مروزي (رحمة الله عليه) په نامه يې هم
يو وصيت ترنظر تيرسو چي په قضائي چارو پوری اړه لري يو بل
وصيت چي امام صاحب (رحمة الله عليه) وخپلو مخورو شاگردانو
ته فرمايلي دي هم لاسته راغلي عاجزبنده دغه ټول وصيتونه
دمحاورې ترڅنگ وژباړل اودحضرت اقدس مرشدي دامت برکاته
په حضور کښي يې وړاندي کړل حضرت والا دغه ټول وصيتونه
ديو ټولگي په ډول دنشر او طبعي امر وکړی او د (وصايا امام
اعظم) په نامه يې ونومول اوددغه پنځو وصيتونو لړۍ جاري سوه

جي دکتونکو په لاسو کښي ترسترگو کيږي چي ترتيب يې په
لاندي ډول دی

لومړی وصيت: دامام ابويوسف (رحمة الله عليه) په نامه دی.
دوهم وصيت: دامام يوسف بن خالد سمتي (رحمة الله عليه) په
نامه دی.

درېم وصيت: دحماد بن ابي حنيفه (رحمة الله عليه) په نامه دی.
څلورم وصيت: دابوعصمة نوح بن ابي مريم (رحمة الله عليه) په
نامه دی.

پنځم وصيت: دامام اعظم (رحمة الله عليه) دمخورو اومشهورو
شاگردانو په نامه دی.

دامام اعظم (رحمة الله عليه) دځينو شاگردانو احوال:

حضرت امام ابويوسف (رحمة الله عليه)

حضرت امام ابويوسف (رحمة الله عليه) دامام صاحب (رحمة الله
عليه) ترټولو مشهور شاگرد وو چي پر حديثو اوفقه شريفه باندي
په پوره ډول برلاسی وو، حضرت امام احمد بن حنبل (رحمة الله
عليه) هم دده دشاگردانو څخه دی، اونوموړی (رحمة الله عليه)
دامام ابويوسف (رحمة الله عليه) څخه تر درو کالو پوري زده کړي
کړي دي، امام ابويوسف (رحمة الله عليه) نه يوازی چي قاضي وو
بلکي قاضي القضاة هم وو اوپه دغه لقب باندي دی مبارک ترټولو
وراندي مشهور سوی دی، اودعباسي خليفگانو په لړ کښي يې د
مهدی، هادی، اوهارون الرشيد دواکمنيو پرمهال دقضا چوپړ

ترسره کړی دی اودسنة هجري ۱۲۲ قمری څخه نیولی بیا دژوند
دپای ترشیپو پوري قاضی وو .

امام ابویوسف (رحمة الله عليه) دامام اعظم (رحمة الله عليه)
وخدمت ته اوولس کاله دپایبندی سره مل په مسلسل ډول
حاضری ورکړی ده آن تردې چي یو وخت یې زوی وفات سوی وو .
بیا هم ده مبارک پدې موخه چي دامام اعظم (رحمة الله عليه)
مجلس ځینی ناغه نسي دخپل زوی په دفن کښي اشتراک ونه کړی
اودخپل زوی تکفین اوتجهیز یې دوستانو ، قریبانو ،
اوهمسایگانو ته پرېښودی اوخپله دامام اعظم (رحمة الله عليه)
په مجلس کښي حاضر سو ، حضرت امام ابوحنيفة (رحمة الله عليه)
نه یوازي چي امام ابو یوسف (رحمة الله عليه) ته پوهه وربخښلی
وه بلکي مالي مرستي یې هم ورسره کولی ، دداؤد بن رشید ویناده
چي وایي : که چيري دامام اعظم (رحمة الله عليه) یوازي امام
ابویوسف (رحمة الله عليه) شاگرد وای بیا هم دده دویار لپاره دایو
شاگرد بس وو ، اوکه دامام ابویوسف (رحمة الله عليه) علمي خبرو
ته وکتل سي څرگندیږي چي نوموړی دپوهي دریاب دی اوپه لپو
اوبه ځینی اخستل کیږي ، حدیث ، فقه ، اوکلام ترټولو زیات دده
په وړاندي وه ، یوځل امام ابویوسف (رحمة الله عليه) ناروغ وو
دپوښتني په موخه امام اعظم (رحمة الله عليه) ورته تشریف راوړی
دپوښتني څخه وروسته چی امام صاحب دباندی راووتی وې
فرمایل : که چیری دغه ځوان وفات سي نودعلم لپاره لویه ضایعه
ده ځکه چي دی پرمخکه ترټولو اوسیدونکو ستر عالم دی .

علي بن صالح (رحمة الله عليه) چي به 'امام ابو يوسف (رحمة الله عليه) خخه روايت ڪاوه نوده مبارڪ به امام ابو يوسف (رحمة الله عليه) په افقه الفقهاء ، قاضي القضاة ، اوسيد العلماء لقبونو سره ياداوه او فرمايل به يې :

حدثني افقه الفقهاء وقاضي القضاة وسيد العلماء ،

حضرت امام ابو يوسف (رحمة الله عليه) د سنه هجري قمري ۱۲۲ خخه بيا تر (۱۸۲) هجري قمري سنې پوري قاضي وو چي همدا دده د مړيني ڪال دی نوموړي په دې لويه مده ڪښي دستر عدل او انصاف سره مل فيصلې کړي دي او فرمايلي يې دي چي ما هيڅ د ظلم فيصله نده کړي مگر يوځل چي دمؤاخذي خخه يې په ويره ڪښي يم هغه دا وه يوه ورځ يونصراني سړی په هارون الرشيد باندي دعوه وکړه چي امير المؤمنين زما فلانکی جايداد قبضه کړی دی دغه دوسيه پيل سوه ما هارون الرشيد ته وويل چي دغه سړی په تا دعوه کوي وايي تا دده مخکه قبضه کړي ده هارون الرشيد په جواب ڪښي راته وويل چي دغه مخکه ماته دخپل نيکه منصور خخه راپاته ده نصراني ته مي وويل چي دامير المؤمنين جواب خو دي واوریدی ته شاهدان لری ؟ نصراني په جواب ڪښي راته وويل شاهدان نسته مگر مدعی عليه دي قسم واخلې هارون الرشيد ته مي وويل چي قسم اخستلای سی ؟ هارون الرشيد قسم واخستی او دوسيه خلاصه سوه نصراني ولاړی نو زه ددغه دوسيې په ويره ڪښي يم چی الله ﷻ ته مسئول نسّم يوشاگرد ورته وويل اي استاذه ! پدې موضوع ڪښي دمؤاخذي ويره په چشمي

کښي ده؟ ده مبارک وفرمايل: دغه دوه کسان چي يو نصراني وو بل امير المؤمنين وو دمحاكمې پرمهال يوځای نه وه بلکي هارون الرشيد پر يوممتاز ځای ناست وو اونصراني دنورو مدعيانو په خير پر يو ساده ځای ناست وو (يعنی ماته پکاروه چي هارون الرشيد می هم راکښته کړی وای دعامو مدعيانو په خيرمی درولی وای).

حضرت امام ابو يوسف (رحمة الله عليه) لوی عابد وو ځکه دقضا دټولو بوختياوو ترڅنگ يې هره ورځ دوه سوه رکعتنه نفل کول او په زياته کچه يې روژې نيولی امام ابي يوسف (رحمة الله عليه) دنسب له پلوه دمدينې منورې دانصارو دکورنۍ سره اړه لري دده دنیکه نوم (سعد بن بحير) صحابی وو چي (سعد بن حبه) هم ورته ويل سوي دي (حبه يې دمورنوم وو) نوموړي دتنکی ځوانۍ پرمهال دنبه جنگيالي په توگه دخندق په غزا کښي ونډه واخستله رسول الله ﷺ چي کله دی وليدی چي په پوره مېړانه يې جنگ کاوه نوبلنه يې ورکړه او ورته وې فرمايل: ځوانه ته څوک يې؟ ده مبارک په جواب کښي ورته وويل زه سعد بن حبه یم حضور ﷺ ورته دعا وکړه چي الله ﷻ دي ستا نصيب مبارک کړي او دنژدې کيدو امر يې ورته وکړی کله چي ورته رانژدې سو مبارک ﷻ يې پرسر لاس ورتير کړی (دغه حکايت الاستيعاب ليکلی دی).

حضرت امام ابو يوسف (رحمة الله عليه) فرمائی: رسول الله ﷺ چي زما دنیکه پرسر لاس تير کړی دی برکت يې تراوسه په کورنۍ

هلته وفات سوی دی او اولادونه یې په کوفه کښي د ژوند شپې
 صبا کوي په ډوی کښي یو ځلانده سهار ابو یوسف (رحمة الله علیه)
 وځلیدی چي تر ختیزه اولویدیزه پوري یې علم ورساوه دامام
 ابو یوسف (رحمة الله علیه) د وفات نېټه (۱۸۲) هجري قمري ښودل
 سوی ده او د ولادت نېټه یې ۱۱۳ سنه مشهوره سوی ده مگر شیخ
 محمد زاهد کوثری (رحمة الله علیه) فرمایلی دی: چي دده مبارک
 د ولادت نېټه ۹۳ هجري قمري ده همدا روایت څیرل سوی اودتائید
 وړدی.

حضرت یوسف بن خالد سمتی رحمة الله علیه

حضرت یوسف بن خالد سمتی (رحمة الله تعالى علیه) دامام
 ابو حنیفه (رحمة الله علیه) د مشهورو شاگردانو څخه دی اصلی
 وطن یې بصره ده دامام اعظم (رحمة الله علیه) څخه د زده کړي
 او خدمت په موخه دبصرې څخه کوفې ته راغلی وو د زده کړي
 وروسته یې د بیرته تللو هوډ وکړی خو امام اعظم (رحمة الله
 علیه) ورته وفرمایل: په تلو کښي بیره مکوه زه تاته دتوښې په
 توگه څه نصیحتونه کوم ده مبارک وخت ورته بیل کړی امام
 اعظم (رحمة الله علیه) وصیتونه ورته وکړل چي په همدې رساله
 کښي راوړل سوی دي دغه وصیتونه دخپلو ځانگړتیاوو سره
 د علماؤ او طالبانو لپاره د ځان ساتني وړ دي.
 ده دایې د مؤلف مشهور شاگرد علامه زرنوجی (رحمة الله علیه) په
 خپل کتاب (تعلیم المتعلم) کښي داسي لیکلي دي:

وينبغي لطالب العلم ان يحصل كتاب الوصية كتبها ابو حنيفة
 (رحمة الله عليه) ليوسف ابن خالد سمتى (رحمة الله عليه)
 عند الرجوع الى اهله ، وقد كان استاذنا شيخ الاسلام على بن ابي
 بكر (رحمة الله عليه) امرنى بكتابته عند الرجوع الى بلدى ولا بد
 للمدرس والمفتى فى معاملات الناس منه .

ژباړه : هرزد كړى (طالب) ته ښايى چي هغه وصيت نامه لاس ته
 راوړي چي امام اعظم (رحمة الله عليه) ويوسف بن خالد (رحمة الله
 عليه) ته وكورته دتللو پرمهال كړى دي . زموږ استاذ شيخ الاسلام
 على بن ابي بكر ماته وخپل ښارته دتللو پرمهال امرو كړى چي دغه
 وصيت نامه وليكم اود خلكو سره په روزنيز ژوندانه كښي د خلكو
 سره په معاملاتو ترسره كولو كښي ، ښوونكى (مدرس) اومذهبي
 پريكمه كوونكى (مفتى) ته دغه وصيت نامه اړينه ده .

حضرت يوسف بن خالد دامام شافعى (رحمة الله عليه) داستاذانو
 څخه دى اوامام شافعى (رحمة الله عليه) دده په اړه داسي فرمايى :
 رجلا من الخيار .

يعنى دى د غوره وگړو څخه دامت دى . دمحدث ابن ماجه څخه
 روايت دى چي يوسف خالد ته لدې امله سمتى ويل سوى دى چي
 سمتى وسمت ته منسوب دى اوسمت طرف (څانگه) ته ويل كيږي
 اودى هم دښكلى لورى څښتن اودښكلو اخلاقو څښتن وو .

نوموړي په سنه ۱۷۹ هجري قمري كي ددې فاني نړۍ څخه مخه
 ښه كړى ده .

حضرت حماد بن ابی حنیفة (رحمة الله تعالى عليهما)

حضرت حماد بن ابی حنیفة (رحمة الله تعالى عليهما) داماد ابوحنیفة (رحمة الله عليه) یوازنی زوی دی چي دخپل سپېڅلی پلار څخه یې د فقه زده کړي کړي دي او په پوره پیمانه د سپېڅلتیا او تقوی سره مل وو او تر یو وخته په کوفه کښی قاضی هم وو.

حضرت ابو عصمه نوح بن ابی مریم (رحمة الله تعالى عليه)

حضرت نوح بن ابی مریم هم داماد ابوحنیفة (رحمة الله عليه) دمخورو شاگردانو څخه وو چي دمرو نومي ځای اوسیدونکی وو او ابو عصمه یې د کنیت نوم وو او د الجامع په لقب سره یادسوی دی. امام ابوحنیفة (رحمة الله عليه) تل په قضائی مسائلو کښی پوښتی. یوه ورځ امام اعظم (رحمة الله عليه) ورته وفرمایل هرو مرو به ته د قضا دروازه وټکوي همدا سي وسوه په خپل وطن کښي قاضی سو امام اعظم (رحمة الله عليه) ده مبارک ته ځيني وصیتونه چي د قضا اړوند وه د خط په واسطه ولیږل چي پدې رساله کښي راوړل سوی دي. حضرت نوح بن ابی مریم ته د علومو د جمعي له امله جامع العلوم ویل سوی دی. نوموړي څلور مجلسونه درلودل چي لومړی مجلس یې د حدیثو وو، دوهم مجلس یې دامام اعظم (رحمة الله عليه) د ارشاداتو بیانول وو، دریم مجلس یې دنحو وو، او څلورم مجلس یې دشعر او ادب په اړه وو. ده مبارک دامام اعظم (رحمة الله عليه) تر څنگ د قاضي ابن ابی لیلی څخه هم زده کړي کړي وي.

پنځم وصيت چي پدې ڪتاب ڪبني راوړل سوى دى دامام اعظم
 (رحمة الله عليه) دمشهورو شاگردانو په نامه دى چي روايت
 کوونکى يې امام يوسف (رحمة الله عليه) دى او فرمايى : په يوه
 بارانى ورځ ڪبني موږ څو ملگري دامام اعظم (رحمة الله عليه)
 وخدمت ته حاضر سو چي زموږ په ډله ڪبني داؤد طائي رح ،
 عافيه اودى رح ، قاسم بن معن مسعودى رح ، حفص بن غياث
 نخعى رح ، وکيع بن الجراح رح ، مالک بن مغول رح ، زفر بن
 هزيل (رحمة الله عليهم) موجود وه امام اعظم (رحمة الله عليه) زموږ
 لوري ته متوجه سو او وى فرمايل : انتم مسار قلبى الخ .

دغه وصيت ددې ټولگى په آخر ڪبني راوړل سوى دى دنوموړو
 وصيتو درو بنانتيا په موخه عاجز بنده ځينى ځايونه ځينى ويناوى
 دقوسو په منځ ڪبني راوړي دي اودخپل لورى يې په
 ورينموباندى ټاټ (کم قيمته رخت) پيوند کړى دى له دې امله
 چي عام خلگ دلفظ دظاهري بني څخه غلطه افاده ونه کړى .

الله ﷻ ته دعا کوم چي دغه چوپړ دقبوليت په لورونه ونازوي او
 دحضرت اقدس مرشدي دامت برکاتهم سايه پرخلگوباندي ترډيره
 وخته ودانه ولرى .

انه سمیع قریب ولدعاء مجیب و صلى الله تعالى خير خلقه سيدنا ومولانا
 محمد وآله واصحابه اجمعين .

المدينه المنوره دصفرى لومړى سنه ۱۳۹۹ وانا العبد المحتاج الي رحمة الله
 محمد عاشق الهي بلند شهري عفي الله عنه وعافاه وجعل اخرته خيرا من اولاه

د کتاب پیل

دامام ابوحنيفة رحمة الله عليه وصيت خيل شاگرد

ابويوسف (رحمة الله عليه) ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

نحمده ونصلي على رسوله الكريم

لومړی : د حضرت امام ابوحنيفة (رحمة الله عليه) څخه روايت سوى دى چي ده مبارک (خپل شاگرد) ابويوسف (رحمة الله عليه) ته (هغه وخت) وصيت وکړى چي د ابويوسف (رحمة الله عليه) له لورى څخه ده مبارک ته پوهه ، نیک اخلاق او برلاسى پر علم باندې ښکاره سوه او وې فرمايل : اې يعقوبه ! (۱) درنښت د پاچا کوه مقام يې لوړ گڼه او په حضور کښى يې د درواغ ويلو څخه ځان ژغوره . باچاته ، ته په هر وخت او هر مهال مه ورځه ترڅو چي يې ديو علمى اړتيا لپاره بلنه نوى درکړى (د باچا د ډيرتگ څخه لاس پر سر سه) ځکه که دى بوختيا ورسره ډيره سى بې عزتي دي کوي او مقام دي دده په وړاندې راټيټيږي داسي ورسره واوسيدلکه داوره سره چي اوسيدلې گټه ځني اخله اوليرى ځني اوسه مه ورثدي کيږه ځکه تا سوځي اوتاوان ځني اخلى ځکه پاچا چي دکوم عزت لته ځان لره کوي نورو ته يې نکوي .

(۱) يعقوب د ابويوسف (رحمة الله عليه) نوم دى .

دريم : دپاچا په وړاندي دډيرو خبرو کولو څخه ځان وژغوره ځکه چې دی ستا ويناوی څيري ددې لپاره چې انډيوالانو ته رښيي چې دی تر تا پوه دی ستا غلطيانى په گوته کوي چې دخپل قوم په سترگو کښي دي ټيټ وښيي .

څلورم : کله چې پاچا ته ورځي دځان ددرنښت تر څنگ دنورو درنښت هم وپيژنه .

پنځم : پاچاته پر داسي مهال مه ورځه چې په وړاندي يې داسي پوهان ناست وي چې تا نه پيژني ځکه که (دپوهي په ډگر کښي تردوی) ټيټ يې ښايي چې تا وځوروی او که په پوهه کښي تردوی پياوړی يې ښايي چې (په خبرو کي) تا ټيټ کړي اوله دې امله دپاچا دسترگو وغورځی .

شپږم : کله چې پاچا د دولتي کارونو څخه (ديوکار) وړانديز درته وکړي ترهغه بريده يې مه قبلوه ترڅو ستا ، ستا د مذهب او ستا دمسلک قضا رضا نه وي پکښي نغښتي ددې لپاره چې په دولتي چارو کښي دپرديو د مذهب وکړني ته اړنسي .

اووم : دپاچا ددوستانو اوانډيوالانو سره اړيکي مه لره بلکي يوازی ده ته نژدې کيږه .

اتم : دپاچا دانډيوالانو څخه ليري اوسه چې مرتبه او درنښت دي دتل لپاره پاته سي .

نهم : دعامو خلگو په وړاندي خبري مه کوه ترڅو چې يې پوښتنه نوي درڅخه کړي .

لسم : (د عامو خلگوسره) په دنيوي چارو او تجارت کښي دخبرو کولو څخه ځان وساته دهغه خبرو پرته چي په پوهه (علم) پوري اړه لري ددې لپاره چي پوه نسي چي ستا مينه دمال سره ده ځکه دوی پرتا بد گمان کوي اوپدې باور کوي چي ستا مينه درشوت اخیستلو سره ده او دې لوري ته لاس خلاصوي .

یوو لسم : د عامو خلگو په وړاندي لویه لوړه خندامکوه .
دولسم : دبازار د دیرتللو څخه ډډه وکړه .

دیارلسم : (دځوانو) لغړزنو هلکوانوسره خبري مکوه ځکه چي فتنه ده (یعنی دگناه کولو ویره ده) دوړو کوچنیانو سره خبري کول اوپر سرلاس ورتېرول پروانلري .

څوارلسم : د بې علمه سپین بڼو سره دلاري په منځ کښي مه څه ځکه که دلاري په اوږدو کښي دوی مخکي کړي ته وروسته سي د علم بې عزتي دي کيږي او که ته مخکي سي ستا تاوان دي (ځکه رسول الله ﷺ د سپین بڼو عزت لازم بللی دی) او فرمایي : څوک چي زموږ د مشرانو احترام نکوي او پر ماشومانو مو رحم نکوي زموږ د دلي څخه ندی .

پنځلسم : پرلارو باندي (دناسمو خلگو په خیر) مه کښينه که دي (دکوردناستي پرته) اړتیا ورته پیداسوه نو په مسجد کښي کښينه .

شپاړسم : پردو کانونو باندي مه کښينه .

اولسم : په بازارو او مسجدو کښي خوراک مه کوه .

اټلسم : پرلارو باندې د خيرات شربتانه مه چيښه اومه ئې دلا سوڅه
د خيرات ورکونکو چيښه .

نولسم : گران قيمته جامې ، د ښکلا شيان او ورينښم مه استعمالوه
ځکه چې پايلې يې کبر اولويي ده .

شلسم : په خپل کور کې دخپلې ميرمنې سره دارتيا پرته خبرې مه کوه
مگر دارتيا په پيمانه يې کوه .

يووېشتم : دميرمنې سره ډيري لوبي اولاس وروړل مکوه .

دوه ويشتم : دخپلې ميرمنې سره نژدېکت مه کوه مگر هغه وخت
چې دالله ﷻ ذکر وکړي اودخير لټه پکښې وکړي .

دروېشتم : دخپلې ميرمنې په وړاندي د پرديو ښځو او مينځيانو
خبرې مکوه ځکه چې پداسې صورت کښې داپه خبرو کښې ازادي
ترلاسه کوي ښايي چې ته دنورو ښځو خبرې وکړي دابه د پرديو
نارينو خبرې درته وکړي (چې ډيره بده خبره ده)

څلورويشتم : دداسې ښځې سره واده مکوه چې کونده وي پلار يا
مور ولري (يادزاره مېړه څخه) زوی يا لور ولري مگر په دې شرط
سره چې د قريبانو پرته به څوک نه ورته راځي ځکه که ښځه شتمنه
وي دپلار د بلنې پرمهال ادعاء کوي چې ټوله شته ددې دي اومېړه
ته يې دخواست په ډول ورکړي دي .

پنځويشتم : دوس تربريده دخوابښې اوخسر کورته مه ورځه (يعنې
د شرعي عذر پرته) .

شزويشتم : دخوانبي اوخسر په کور کښي ميلمستيا ته زړه مه ښه کوه ځکه چي مال درڅخه اخلي او طمعه يې درته ډيريزي .

اوه ويشتم : دداسي ښځي دواده کولو څخه ډډه وکړه چي زامن اولوني دزړه ميړه څخه ولري ځکه دا خپل مالونه دهغه اولادو لپاره ذخيره کوي اوستا دمالوڅخه يې غلاکوي دوی ته يې ورکوي ځکه زوی تر تا ورته محبوب دی .

اتويشتم : دوي ميرمني (ماينې) په يوه سراي کښي مه سره يوځای کوه

نهمه ويشتم : ترهغه وخته واده مکوه ترڅو چي دي باور نوی راغلی چي دواده ټولي اړتياوي پوره کولای سم .

ديرشم : لومړی دعلم لټه کوه بيا حلال مال سره يوځای کړه په دريم قدم کښي په واده کولو بوخت سه ځکه که دمال په لټه بوخت سي دمينځو او مريانو رانيولو ته دي رابولی اوپه دنيا دي مشغوله کوي تر زده کړي وړاندي واده مکوه ځکه چي وخت دي ضائع کيږي اولادونه دي ډيريزي او دارتيا دپوره کولو لپاره يې اړکيږي په نتيجه کښي علم او مال دواړه درڅخه پاتيږي .

يوديرشم : دځوانۍ په پيل کښي په علم بوخت سه چي زړه دي دنورو بوختياوو څخه خلاص وي بيا دمال ديوځای کولو لټه کوه ځکه ډيرشغل دمال ، اولاد زړه پراگنده کوي کله چي دي مال جمعه کړی نو واده وکړه اوداسي ژوند ورسره وکړه لکه چي می درته وويل .

دودیرشم : دالله ﷺ څخه ویره ، دامانت اداکول اونصیحت عامواو خاصو ته کول پرتا لازم دي .

دروډیرشم : دخلگو درنښت تر پښو مه لاندي کوه بلکي درنښت يې کوه ډیره گذاره مه ورسره کوه که دوی گذاره کول غواړي نوديني مسائلي ورته بيانوه ترداسي بریده که څوک دعلم څښتن وي اوپه علم بوخت وي اوکه دعلم څښتن نوي (يعنی دعلم سره مينه نه لري) ځان درڅخه ژغوري .

څلورديرشم : وعامو خلگو ته (بي علمو خلگو ته) ددين داصولو دبيانولو څخه ځان وساته چي په علم کلام پوري اړه لري ځکه دوی داسي ډله ده چي ستا تقليد کوي اوپه دې اصولو سره مشغوله کيږي (پاييلي يې بدي دي) .

پنځمه ډیرشم : که څوک ديو مسئلې پوښتنه درڅخه وکړي نودومري جواب ورکوه چي سوال يې درڅخه کړی وي نورڅه په جواب کي مه ورسره زياته وه ځکه جواب ځني ورکيږي .

شپږديرشم : که لس کاله دکار اوکسب څخه بې برخي سي (دنناداری له امله) دعلم څخه مخ مه اړوه ځکه که دي مخ واړوی دنناداری سره به مل سي ځکه الله ﷻ فرمايي : چا که زما دذکرڅخه مخ واړوی بېشکه دتنگ ژوند څښتن به سي .

اووه ډیرشم : څوک چي ستا څخه پوهه ترلاسه کوي داسي يې گڼه لکه ستا زوی يا اولاد چي وي پدې موخه چي مينه يې دعلم سره زياته سي .

اته ديرشم : د عامواو ښاري خلگو څخه که څوک ستا سره اختلاف کول غواړي (يعنی په مذهبي چارو کښي دلائل ويل غواړي) نو ته اختلاف مه ورسره کوه ځکه چي ددوی سره اختلاف کول ستا دمخ اوبه بيايي (يعنی بې عزته کوي دي). اختلاف کول ستا دمخ اوبه بيايي (يعنی بې عزته کوي دي).

نهمه ديرشم : د حق په ويلو کښي د چا د جاه او جلال پروا مه کوه که څه هم پاچا وي.

خلوښتم : خپل ځان پدې مه راضي کوه چي ترنورو کم عبادت وکړي (يعني تر عامو خلگو ډير عبادت کوه) ځکه چي عام خلگ ستا برلاسی پر عبادت نه ويني تر هغه عبادت چي دوی يې کوي نو پر تا باندي د بدي اود لږ مينی د عبادت سره باور کوي او پر دې عقیده وي چي ستا علم تاته گټه او فائده نده کړي مگر هغه گټه چي دوی ته دي رسولي ده ددوی د جهل په اړه.

يوخلوښتم : کله چي يو ښار ته ورسې په دې ښار کښي نور علماء موجود وي نو د ځان لپاره لوړ مقام مه لټوه بلکي داسی واوسه لکه يو ددوی څخه ددې لپاره چي دوی پوه سي چي ستا مقصد ددوی عزت لمنځه وړل ندي که داسي ونه کړي دوی به په اتفاقی ډول درباندي راجمعه سي او ستا کړنلاره به بدنامه کړي او عام خلگ به هم درباندي راووزي او تيز، تيزبه درته گوري (په پايله کښي به) بې ځايه او بې فائدي بدنامه سي.

دوځلويښتم : (د علماؤ په شتون کښي) فتوی مه ورکوه که څه هم دفتوی طلب درڅخه وکړي (د علماؤ سره) علمی مقابله (رد قدح) مکوه.

دروځلويښتم : ددوی په وړاندي هيڅ مه وايه ترڅو چي یوښکاره دلیل نوي درسره.

څلورځلويښتم : ددوی پر استاذانو باندي بد مه وايه ځکه الله ﷻ فرمایي : تاسو ښکښل مه کوی هغه کسانو ته چي د الله ﷻ پرته بل چاته عبادت کوی نودوی به هم الله ﷻ ته ښکښل کوي تیری به وکړی د ناپوهۍ له امله.

پنځه ځلويښتم : دخلگوسره پر حذر اوسه (يعني په راکړه ورکړه کښي د هوکه مه ورسره کوه بلکی محتاط ورسره اوسه).

شپږ ځلويښتم : دالله ﷻ سره په پټه داسي اوسه (يعنی عبادت کوه) لکه په ښکاره چي يې کوی (يعنی دخلگوپه وړاندي) د علم هيڅ کار صيح نه دی ترڅو چي باطن يې د ظاهر سره برابر نوي.

اووه ځلويښتم : که پاچا يو کار درته وسپاری چي ته يې وړتيا لري ترڅو چي دي باورنوی راغلی که يې زه قبول نه کړم زما پرته يې يو بل (نااهله) څوک قبلوي خلگو ته تاوان رسوي او پدې پوه سي چي دغه سپارل زما د علم لکبله دی.

اته ځلويښتم : د مناظرې په مجلس کښي (چي شرعا روا نه وي) دويري او مرعوبيت سره مل خبري مه کوه ځکه داسي خبري د زړه

د خبرو په ښکاره کولو کښي نقص پيدا کوي اود ژبي بنديز پيدا کوي.

نهمه څلويښتم : د ډيري خدا کولو څخه ځان وژغوره ځکه چي ډيره خدا زړه وژنی.

پنځوسم : د ښځو سره ډيري خبري اوناسته او ولاړه مه کوه ځکه زړه وژنی.

يوپنځوسم : په ارامتيا اوسکون سره رفتار کوه په کارونو کښي تلوارمکوه.

دو پنځوسم : که څوک دشا دخوا نعره درپسي وکړي جواب مه ورکوه ځکه په حيوانانو پسي دشا دخوا ريغ کيږي.

درو پنځوسم : کله چي خبري کوي (په خبرو کي) ډيري نارې مه وهه اواز مه پورته کوه.

څلور پنځوسم : د ځان لپاره ارامتيا اولرښوريدل عادت وگرځوه ددې لپاره چي د خلگو په وړاندي دي د پوهي مقام څرگند سي.

پنځه پنځوسم : د خلگو په منع کښي دالله ﷻ ذکر ډير کوه ددې لپاره چي خلگ ستا څخه ذکر ازده کړي.

شپږ پنځوسم : د ځان لپاره يو (ځانگړی) ورد (ذکر) وټاکه چي قرآن پکښي لولی دالله ﷻ ذکر پکښي کوي او شکر وايي پر هغه څه باندي چي د صبر بلنه يې درکړی ده او نعمتونه يې درکړي دي.

اووه پنخوسم : دځان لپاره په هره مياشت کښي خاصي ورځي وټاکه چې روژه پکښي ونيسي ترڅو خلگ (په روژه نيولو کښي) ستا تقليد وکړي په هغه عبادت مه راضي کيږه (يعني بسنه مه کوه) کوم چې عام خلگ په راضي وي (يعني ترعامو خلگو عبادت ډيرکوه).

اته پنخوسم : دځان ساتنه کوه (په دې موخه چې بي گټي کارونه او گناه درڅخه ونسي اودنورو ساتنه کوه چې ستا ددنيا او آخرت (کارونه وويني) ستا دعلم څخه گټه واخلي.

ننه پنخوسم : خپله (په بازار کښي) رانيول او خرڅول مه کوه بلکي يوداسي څوک وټاکه چې ستا کارونه په ښه توگه تر سره کړي او پرتا باندي اعتماد وي.

شپيتم : ددنيا په ټولو چارو کښي چې ته پکښي راشکيل يې ډاډه مه اوسه (يعني دافکر مه کوه چې زما ټولي کړني ريښتني دي (ځکه دنفس او شيطان ويړه سته) بېشکه الله ﷻ دټولو شيانو پوښتنه کوي **يوشپيتم :** لغړزني مريان مه رانيسه.

دوشپيتم : که څه هم دپاچا سره نژدې اړيکي ولري (خو خلگوته) يې مه ښيه چې زه دپاچا سره نژدې اړيکي لرم ځکه چې بيا خپل کارونه ستا دغاړي کوي نوکه چيري يې کارونه ورپوره کړي سپکاوی دي کوي که يې ورپوره نکړي عيب داره کوي دي.

تعليم الاسلام ويب پاڼه :

www.taleemulislam-radio.com

دروشیتیم : ځان د عامو مسلمانانو په څیرگنه مگر په خپل مسلک کښی چی د علم څخه عبارت دی (یعنی د علم په اړه خپل مسئولیت زیات گنه).

څلور شیتیم : د خلگو په ناسمو کارونو کښی تقلید مکوه بلکي په غوره کارونو کښی یې تقلید کوه.

پنځه شیتیم : که دي په یوانسان کښی بدی ولیدل مه یې بیانوه بلکي دخیر لته ورته کوه په خیر یې یاد کړه مگر بدی یې په دینی چارو کښی وه خلگو ته وښیه ددې لپاره چی خلگ یې تقلید ونه کړی او ځان ځنی و ژغوری ځکه رسول الله ﷺ فرمایي : دفاجر انسان بدی بیان کړی ددې لپاره چی خلگ ځان ځنی و ژغوری.

شپږ شیتیم : که دي د لوړ مقام د څښتن څخه دینی نیمگرتیا ولیده ورته بیان یې کړه د لوړ مقام او مرتبې پروا یې مه کوه ځکه الله ﷻ دي مرسته کوونکی او مددگار دی که دي یو ځل دغه کار وکړی دوی درڅخه ویریري هیڅوک د لاوری نسي کولای چی ستا په وړاندی اویا ستا په ښار کښی بدعة (غیر شرعی کار) ښکاره کړي وداسي کار ته عوام خلگ وهڅوه ترڅو خلگ د دین په زیار کښی ستا تقلید وکړی.

اووه شیتیم : که دي د پاچا څخه داسي کار ولیدی چی د علم، پوهي سره برابر نه وو ورپه گوته یې کړه په داسي حال کښ چی ته یې فرمانبردار یې ځکه د پاچا توان ستا تر توان ډیر دی او ورته ووايه : په هغه څه چی ته برلاسی یې زه دي فرمانبردار یم خو ځینی کړنی

دي دپوهي سره برابري ندي كله چي دي داكارو كړي نويو ځل بس
 دی ځكه كه په تکرار سره ورته ووايي ښايي درنښت دي لمنځه
 ولاړسي اوددين د نقص لامل به سي (كچيري اړتيا ورته پيداسي
 دداسي كسانو لخوا ترسره سي چي ستا تراثر لاندې وي نو
 يويادوه ځله داكار وكړه ترڅوخلگ ستا زيار په دين كښي اوحرص
 په امر بالمعرف وويني كله چي دي داكارو كړي خلگو ستا هڅي
 اوزيا روليدی او بيا دي دپاچا څخه هغه كړنه وليده نو يوازي
 كورته ورسه ديني اومذهبي خبري ورته وكړه كه بدعت كوونكي
 وو مناظره ورسره وكړه او كه پاچا وودالله ﷺ اورسول الله ﷺ ويناوي
 ورته بيان كړه كه يې ومانه خوښه كه يې ونه مانه دالله ﷻ څخه
 وغواړه چي دظالم څخه دي وساتي.

اته شپيتم: مرگ په يادلره د استاذانو لپاره مغفرة (بخښنه) دڅښتن
 تعالى ﷻ څخه غواړه اودهغه چا لپاره (مغفرة غواړه) چي دين دي
 ځيني لاسته كړي وي.

نه شپيتم: دقرآن تلاوت تل كوه.

اويام: زيارت دقبرونو، بزرگانو اوسپېڅلو ځايونو ډيركوه.

يو اويام: دعاموخلگوسره چي په مسجدونو، سپېڅلو ځايونو او
 اوهديرو كښي مخ سي دوى د رسول الله ﷺ اونيكوخلگوپه خوب
 ليدل درته بيان كړي درست يې بوله.

دواويام: ددين اوسمي لاري د دعوت پرته دناسموخلگوسره مه
 كښينه.

درواويایم : ډير لعنت ويل او ښکښل کول مه کوه.

څلوراويایم : مؤذن چي اذان وکړي دمسجد تللو تياري کوه ددې لپاره چي عام خلگ ستا مخکي ولاړنسي.

پنځه اويایم: دپاچا په همسايه کښي سرای مه جوړوه.

شپږ اويایم : که دی دهمسايه څخه (ناسم کار) وليدی پت ئی کړه ځکه چي داستا سره امانت دی ، اودنورو خلگوپه احوال مه ښکاره کوه.

اوه اويایم : که څوک (په يوکارکي مشوره درڅخه وغواړي نو مشوره ورکوه څومره چي پوهيږي ځکه دغه کار دی الله تعالی ته نژدی کوی ، زما دغه وصيت ومنه ددنيا اواخرت لپاره دي گټه ده انشاء الله تعالی.

اته اويایم: دبخله څخه ځان وساته ځکه بخل دي دخلگوپه وړاندي رسوا کوي.

نهمه اويایم : طمعه کوونکی مه اوسه مه درواغ وايه مه په خبرو کښي دخلگوسره گډيږه بلکي په ټولو کارونو کښي خپله ميرانه وساته.

اتيايم : هروخت سپيني جامې اغونده.

يو اتيايم : دشتمن زړه څښتن اوسه دځان له (لوري) څخه لږ حرص ښيه اولږ مينه ددنيا سره دځان شتمنی ښکاره کوه مسکنت مه ښکاره کوه که څه هم مسکين يې.

دواتيايم : همتناکه اوسه ځکه د چا چي همت ټيټ وي مقام يې هم ټيټ وي .

درواتيايم : کله چي پرلاري ځي چپه اوراسته لوري ته مه گوره بلکي مخکي ته گوره .

څلوراتيايم : کله چي حمام ته ورسې د عامو خلگوسره په ناستي ځای اوپيسو ورکولو کښې ځان مه برابر وه بلکي تردوی زياتي پيسې ورکړه ترڅو ستا ميرانه ښکاره سي اودوی به دي درنښت وکړي .

پنځه اتيايم : مال ، سامان ، اوجامی خپل دي اود صنعت کارونه خپله مه کوه بلکي يوباور لرونکی سړی ته يې وسپاره .

شپږ اتيايم : دخلگو څخه (نامشروع) محصول مه اخله .^(۱)

اووه اتيايم : دراهم (پيسې) خپله مه تله (يعنی مه يې حساب به) بلکي پريوبل (باور لرونکي) سړی باندي باور کوه .

اته اتيايم : د دنيا سپکاوی کوه (هغه دنيا) چي د علماؤ په آند سپکه ده ځکه الله ﷻ ته (علماء) تر دنيا غوره دي .

نهه اتيايم : خپل (دنياوي) کارونه بل چاته سپاره خو پر علم ښه بر لاسی واوسي داسي کړنه دي عزت ساتی .

(۱) ددغه محصول څخه موخه مکس دی مکس د جاهلیه په وخت کي يو خاص نامشروع دود وو چي اوس

له منځه تللی دی .

نوی یم : دلیونیانوسره خبري مه کوه مه دهغه خلگوسره خبري کوه
چي دمنظرې په اصولو اودلیل نه پوهیږي اویا لته دمقام کوي
(علمي فائده یې هدف نوي) بلکي د مسائلوپه بیان دي ډوبوي
او عزت دي لمنځه وړي اوستا (دعزت) پروا نکوي که څه هم په دې
و پوهیږي چي ته پرحق یي .

یونویم : کله چی داسي خلگوته ورسې چي پرتالوړوي نوپردوی
ځان لوړمه بوله ترڅودوی دي لوړونه گني ددې لپاره چي ددوی
څخه تاوان درته متوجه نسي .

دونوی یم : که په یوقوم کښي اوسیرې ترهغه په لمانځه کښي مه
مخکی کیره ترڅودوی دي دعزت په ډول مخکي نه کړي .

درونوی یم : دغرمې اوسهار وختي پرته حمام ته مه ځه اومه
دعامو خلگودتفریح ځایوته ورځه .

څلورنوي یم : په کومو ځایو کښي چي پاچهان ظلم کوي مه ورځه
مگرهغه وخت که ستا په نصیحت یې دظلم څخه لاس اخستی ځکه
که دوی ستا په وړاندي یونارواکړنه ترسره کړي چي ته یې دمنعي
توان نه لری ستا دچوپتیا له کبله خلگ فکر کوي چي داظلم
یوجائزکاردی .

پنځه نوی یم : دعلم په مجلس کښي دقهر اوغصې څخه ځان
وژغوره .

شپږ نوی یم : دعامو خلگو په وړاندي قصې مه کوه ځکه قصه
کوونکي ته درواغ ویل اړین دي .

اووه نوی یم : که دي دیو عالم سره مجلس کول وغوښتل (یعني دهغه داستعداد معلومولو په موخه) که مجلس د فقه وو خپله ور حاضر سه خومره چي دده (په استعداد) وپوهيدي بيان يې کړه که داسي نه وو نومه ورځه ددې لپاره چي خلگ ستا په ورتگ باندي دوکه نسي پر ده باندي به ديوداسي عالم گمان وکړي چي دی هغسی نوي.

اته نوي یم : که پورتنی کس ددې صلاحيت درلودی چي خلگوته مذهبي فتواوي ورکړي نو خلگوته يې بيان کړه او که يې صلاحيت نه درلودی نوته مه کښينه چي ستا په وړاندي درس وکړي بلکي يواعتمادی سړی ورپرېږده ترڅوتاته دده دخبرو په ډول اود علم په اندازه معلومات درکړي.

نهه نوی یم : د ذکر ومجلسوته (چي غير مشروع وي) مه حاضريږه همدا ډول هغه مجلس ته (مه ورځه) چي ستا دعزت اوسپېڅلتيا په موخه دوعظ بلنه درکړي بلکی کلی وال واستوه چی باورپرې لري اويوشاگرد ورسره واستوه.

سلم : دنکاح دخطبې ويلو چاري دخپل کلي امام ته وسپاره همدا ډول د جنازې اواختر ونو د لمنځونو امامت نوموړي امام ته وسپاره اوما په نيکودعاوو کښي مه هيروه دغه نصيحت قبول کړه ستا اود ټولو مسلمانانو دمصلحت په موخه دغه نصيحت درته کوم.

دامام اعظم رحمه الله عليه نصيحت د قاضی القضاة امام ابویوسف رحمه الله تعالى عليه په نامه پاي ته ورسیدی.

.....

دامام ابوحنيفة رح وصيت خيل

شاگرد يوسف بن خالد رحمة الله تعالى عليه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

کله چي يوسف بن خالد سمتي رح دامام ابوحنيفة (رحمة الله عليه) خه دعلم زدکړه وکړه او خپل ښار بصري ته يې دتللو اراده وکړه نو امام اعظم رح دتللو اجازه ورکړه او ورته وي فرمايل : يو وصيت دتحفي په ډول درته کوم چي دخلگوسره په ژوند کولو، دعلماؤ دمرتبو په پيژندلو، دځان په ادب کولو، ترلاس لاندې خلگوسره په ښه سلوک کولو اود عامواو خاصو خلگوسره په معامله کولو کښي ورته اړي.

(دغه وصيت) به تاته دپوهي ښودلو پرمهال يوه داسي آله وي چي دعلم سمون او ښکلا په راځي اود معيوب کولو خه يې ژغوري. پوه سه که دي دخلگوسره گذاره بده وي ټول خلگ به دي دښمنان وي که خه هم دي ميندي او پلرونه وي که دي دخلگوسره گذاره ښه وي ټول به دي ميندي او پلرونه سي (يعني دوستان او خواخوږي به سي) که خه هم قريبان دي نوي.

يوسف بن خالد رح فرمايي : امام اعظم (رحمة الله عليه) راته وفرمايل ترهغه پوري صبر وکړه ترڅو ټول وصيتونه په تفصيل سره په خپل فکر درته وکړم چي په پيژندلو سره به يې په خپل زړه کښي زما شکر گذاره سي.

يوسف رح فرمايي: کله چي دغه وخت تيرسو اودوصيت وعده يې وکړه په فارغ وخت کښي راته وفرمايل: زه ټول هغه څه تاته ښکاره کوم چي تاته وړاندي کيږي گويا زه ستا سره مل يم کله چي بصري ښارته ورسې هغه کسان چي زموږ مخالف دي ستالوري ته به متوجه سي که ته دخپل لوړعلم په مټ پردوی ځان لوړکړی او دخپل علم په زورددوی په وړاندې په فخرسره ويناکوی پايله به يې داوي چي ددوی سره به دناستی ولاړی او دگډ ژوند څخه به خلاص سي ته به ددوی مخالفت کوي دوی به ستا مخالفت کوي ته به ددوی سره اړيکي شکوي دوی به ستاسره اړيکي شکوي دوی به تاته بد وايي ته به دوی ته بدوايي دوی به تا بد لاری ښیي ته به دوی بدلاري ښیي ستا ولوري ته به دنامشروع لاری نسبت کوی په نتیجه کښي به دواړه بدننامه سی آخربه ددې ځايه څخه وتللوته اړسي داسي کړنه زما نه ده خوښه ځکه هغه کسان هوښياران ندي چي گذاره نکوی اوگذاره کولوته اړوي مگر چي الله ورته دوتلوځای پرانيزی.

کله چي بصري ته ورسې خلگ به دي ښه راغلاست وکړي ملاقات به دي وکړي ستاحق به وپيژني نوته دهرسړی مقام وپيژنه دشریفوخلگو عزت وکړه اودعلماءودرنښت وکړه دسپين ږيرو احترام وکړه دځوانانوسره نرمي وکړه دعاموخلگوسره نژدې اوسه دناسموخلگوسره خواخوږي وکړه دغوره خلگوسره ملگري وکړه پاچا (آمر) په بدننامه مه يادوه دهیچا سپکاوی مکوه دچا په انډيوالی باورمه کوه ترڅوچي دي ازمویلی نوي دکم همته خسيږي.

سړي سره اشنایي مه کوه کوم شی چي په ښکاره درته ناسم ښکاره
سو مینه مه ورسره کوه . د بي عقلانوسره ازاد ژوند مه کوه
دميلمستيا دعوت او هديه مه قبلوه (يعني چي شرعي عذر موجود
وي) گذاره او صبر کوه بردباره اوسه د ښواخلا قوښتن اوسه پراخه
سینه لره نوي جامې اغونده د سوارلۍ لپاره ښه حيوان غوره کوه
خوشبويي (عطر) ډير استعمالوه خپل شخصي کارونه يوازي کوه
د خادمانو اولاس لاندې کسانولته کوه (بيايي) تعقيبوه ددوی په
ادب او برابري کښي وړاندې اوسه پدې لاره کښي دنرمۍ څخه
کاراخله د ډيري سزاڅخه کارمه اخله که نه توبي نتيجه به سي
(يعنی په خپله سزا مه ورکوه چی ستاعت ته تاوان رسوی)
پر لمونځونو باندي پايبندي کوه خوراک ورکوه (يعنی سخاکوه)
که بخیل سړی سالار نسي جوړيدای يو پټ مشاور لره چي
د خلگو په حالاتو دي خبروي (د خبرتيا پر مهال به د بدو کارنو اصلاح
وکړي) نو کله چي دي فساد وليدی د اصلاح لپاره يې تلوار کوه
هر کله چي په اصلاح (راوستلو) پوه سوي مینه (د اصلاح سره) ډيره
سي او عزم به دي پياوړی سی.

څوک که ستا سره ملاقات کوي که يې نه کوی خوته ملاقات
ورسره کوه څوک که نيکي درسره کوي که بدې درسره کوي خوته
نيکي ورسره کوه عفوه (بخښنه) کوه خلگو ته په نيکۍ سره امر
کوه د بي گتو شيانو څخه ليري اوسه کوم شی چي تاوان دررسوي
پريږده يې د حقوقو په برپايه کولو کښي تلوار کوه که دي
د ملگرو څخه څوک ناروغه سي خپله پوښتنه پرکوه او د استاذو

په ذريعه يې دصحت حال معلوموه که دي دملگروڅخه څوک ورک
 سي دحالاتولته يې کوه که څوک ستا په وړاندي کښيني ته دده په
 وړاندي مه کښينه که څوک ظلم درسره وکړي ته وصيله ورسره کوه
 څوک چي درته راسی عزت يې کوه که څوک بد درسره وکړي ته
 بڅښه ورته کوه که دي څوک په بدوالفاظويادکړي ته يې په ښو
 اوبښائسته الفاظويادکړه که دي دملگروڅخه څوک مړسي (ستا پر
 زمه يې حق وي) حق يې ورکوه که چاته غم ورسيدی تسلي ورکوه
 که چاته تکليف ورسيدی دغم شريکی څرگندونه ورسره کوه که
 چا ديوکار کولو وړانديز درته وکړی کار ور وکړه که چا په غم
 کښي دهمکاری غوښتنه درڅخه وکړه همکاري ورسره کوه
 دخلگوسره دخپلي دوستۍ څرگندونه کوه څو چي ستا توان وي
 هرچاته سلام اچوه که څه هم چس خلگ وي که ستا اودنورو
 مجلس يوځای سو ياته دنورو سره يوځای سوي دمسائلو دبيان
 لړۍ پيل سوه اوددوی څيرنه ستا په آند صحيح نه وه (په تلوارسره)
 خپله رايه مه ښکاره کوه.

که څوک (ديو مسئلې) پوښتنه درڅخه وکړی په دوديزو الفاظو يې
 پوه کړه (يعنی په داسی ډول چي دوی په پوهيږي) وروسته نوره
 وينا (څيرينيزه برخه) ورته بيان کړه چي داسي اوداسي ده که ددوی
 څخه چا واوريدی (يعنی پوه سو) ستا مقام مرتبه او (دعلم) اندازه
 به دي ورته معلوم سي که چا اختلاف درسره کاوه يوډول نه يوډول
 پوهه ورکړه چي فکرپکښي ووهی خلگوته روښانه اوښکاره پوهه
 ښيه پټ اودقيق شيان مه ورته وايه مينه دخلگوسره کوه کله کله

مزاځ (توکی تګالی) ورسره کوه خبري ورسره کوه ځکه دغه شيان
ستا دعلم لړۍ تل روانه ساتي کله کله خوراک ورسره کوه دبي
کاروانسانانو څخه بي پروا اوسه دخلگو اړتياوي پوره کوه نرمي
باندي کوه ددوی پرنيمگر تياووسترگی پتوه دسينې تنگوالی
اولې حوصله ددوی په وړاندي مه ښکاره کوه داسي اوسه لکه يو
ددوی څخه دخلگوسره داسي معامله کوه لکه خپل ځان ته چي يې
کوی کوم څه چي ځان ته خوښوي دوی ته هم هغه خوښوه پرخپل
ځان باندي برلاسی دځان دنيمگر تياوو دخلاصون په مټ کوه
اوحالات يې څيره اوشر پيدا کونکي کارونه پريږده که څوک زړه
درته تنگوي ته زړه مه ورته تنگوه دهغه چا خبري اوره چي ستا
خبري اوري خلگ وهغه شی ته مه اړباسه چي ته يې نه يې اړکړی
دخلگو په هغه حال راضي اوسه چی دوی په راضي دي ښه نيت
ورته څرگندوه په کارکښي ريښتني اوسه کبر، لويي (دځان څخه)
ليړه کړه دچم اودوکې څخه ځان وژغوره که څه هم دوی دوکه
درسره وکړي امانت ساته که څه هم خلگ خيانت درسره وکړي په
وفا کښي ټينگ اوسه په تقوی اوپرهيزگاري باندي منگولی لگوه
دنورو دينونو دڅښتنانوسره وړاومناسب ژوند کوه.

امام اعظم (رحمة الله عليه) خپل شاگرد ته وفرمايل که دغه
وصيتونه ټينگ کړي اميدلرم چي سالم به سي بيا يې ورته وويل
ستا جلاوالی مي غموي ستا پيژندنه زما دميني ذريعه ده دليکنو
دلاری اړیکې راسره ساته اوخپلي اړتياوی دي راته ووايه ته ماته
دزوی په خير يې اوزه تاته دپلار په خير يم.

دامام اعظم وصیت خپل زوی حماد رحمۃ اللہ علیہما تہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

ای زویہ! اللہ ﷻ دی پر ہدایت ثابت قدم لرہ (اوپہ سپیخلو کارونو کنبی) دی اللہ ﷻ پیاوړی لرہ یوڅو وصیتونه درته کوم کہ یې یاد ولری او پایبندی پرې وکړي هیله لرم چي اللہ ﷻ به دي په دین او دنیا کنبی نیکبخته کړي ان شاء اللہ تعالیٰ.

لومړی وصیت: تقوی غوره کړه (یعنی داللہ ﷻ خخه وویریرہ) او خپل د بدن غړي د گناه خخه پاک ولرہ داللہ ﷻ ټول امرونه برپایه (قائم) لرہ دغه ټول کارونه واللہ ﷻ ته دخالص عبادت په موخه دي.

دوهم: که دیوشی وپوهي ته اړیې ناپوه مه پاتیرہ (یعنی دپوهی لته یې کوه).

دریم: دهغه چاسره ژوند مه کوه چي دینی یا دنیاوي اړتیا ورته نه لري (یعنی دبې گټي سړی سره ملگري مه کوه).

څلورم: دنورو سره انصاف کوه دخپل ځان لپاره دارتیا پرته انصاف مه غواړه.

پنځم: دمسلمان او کافردواړوسره دښمني مه کوه (یعنی هغه کافر چي درینښتنی اسلامي هیواد تابعیت یې داسلام داصولوسره ترلاسه کړی وي یا په بل عبارت زمي وي).

شپږم: صبر او قناعت پر هغه مال او مقام کوه چي اللہ ﷻ درکړی دی.

اوم : (په مالي او نورو چارو کښي) خپل تدبير (کړنلاره) ښکلی لره ترڅو د نورو خلکو د اړتيا څخه خلاص سي.

اتم : د خلگو په سترگو کښي ځان سپک مه ښکاره کوه.

نهم : د بې گټو خبرو او کارو څخه ځان بيل کړه.

لسم : د خلگو سره چي يو ځای سي لومړی سلام وراچوه غوره خبري ورسره کوه د غوره خلگو سره مينه کوه د شراچوونکو خلگو گذاره (دلداري) کوه.

يوولسم : د الله ﷻ عبادت ډير کوه ذکر او درود پر نبي ﷺ باندي ډيروايه.

دوولسم : په سيد الاستغفار بوخت اوسه چي در رسول الله ﷺ د دې قول څخه عبارت دی :

اللهم انت ربى لا اله انت خلقتنى وانا عبدك وانا على عهدك ووعدك ما استطعت اعوذ بك من شر ما صنعت ابوء لك بنعمتك على وابوء بذنبي فاغفر لى فانه لا يغفر الذنوب الا انت.

(د ويلو گټى يې په لاندې ډول دي) که دغه پورتنۍ کلمې چا ماښام وويلی په داغه شپه مړ سو جنت ته به داخل سي که چا سهار وويلي په داغه ورځ مړ سو جنت ته به داخل سي.

د حضرت ابى درداء ؓ څخه روايت دی کله چي ده ته وويل سوه چي کور دي و سوځی ده مبارک وفرمايل: نه دی سوځلی ځکه ما در رسول

الله څخه اوریدلي دي چي که چا دغه (لاندینی) کلمې دورځي په لومړي برخه کی وویلی ترمانښامه به مصیبت (تکلیف) نه ور ورسیري که چا په آخر کي د ورځي وویلي ترسهاره به مصیبت نه ور ورسیري .

(کلمه مبارکه په لاندی ډول ده) :

اللهم انت ربی لاله الا انت علیک توکلت وانت رب العرش العظیم ماشاء الله کان وما لم یشاء لم یکن لاحول ولا قوه الا بالله العلی العظیم اعلم ان الله علی کل شیئ قدیر وان الله قد احاط بکل شیئ علما اللهم انی اعوذ بک من شر نفسی ومن شر کل ذی شر ومن شر کل دابة انت آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم .

دیارلسم : هره ورځ په پایبندی سره قرآن کریم لوله ثواب یې رسول الله ﷺ ، موراو پلار ، استاذانو او ټولو مسلمانانو ته بخښه .

څوارلسم : دملگرو (دشرڅخه) تردښمن ځان ډیرساته ځکه په خلگو کښي فساد ډیردی نو تر اشنای دي دښمن تاته گټمن دی (ځکه دښمن درڅخه لیري دی او د اشنای سره لاس او گریوان یې) .

پنځلسم : پټ حالات ، سره زر (یعنی مال) ، کرنلاره او د تللو ځای چاته مه ښیه .

شپاړلسم : دهمسایه سره ښه سلوک کوه او تکلیفونه ئی زغمه .

اولسم : داهل السنة والجماعة مذهب ٲينگ ونيسه دناپوهانو اوگمراهانوڅخه ليري اوسه.

اتلسم : په ټولو کارونو کي دي نيت پاک کړه او د حلال خوارک زياته لټه کوه.

نولسم : په پنځو حديثونو عمل وکړه چي ما دينځولکو حديثونوڅخه راټول کړي دي ، لومړی حديث دادی چي رسول الله ﷺ فرمايي : ټول عملونه په نيت پوري اړه لري هر سړی لره هغه څه دي چي نيت يې کړی وي .

دوهم حديث دادی : رسول الله ﷺ فرمايي : بنه کار سړی لره دادی چي بې گټی کار پرېږدی .

دريم حديث دادی : رسول الله ﷺ فرمايي : مؤمن به نسی يوستاسوڅخه تر هغه وخته پوري چي خوبن کړی خپل ورورته هغه څه چي ځان ته يې خوشوي .

څلورم حديث دادی : رسول الله ﷺ فرمايي : حلال بنکاره دي حرام بنکاره دي ددوی په منع کبني مشکوک شيان دي چي ډير خلگ يې نه پيژني نو که چا د مشکوکو شيانوڅخه ځان وساتي دخپل دين عزت اوسپېڅلتيا يې وساتل که څوک په مشکوکو شيانو کبني ولويدی په حرامو کبني ولويدی لکه شيانه چي د ټاکلی کرښي (دمنعي حدود) په شاوخوا کبني پسونه څروی نژدې دی چي پکبني ولويږي خبردار اوسی هرپاچا لره ټاکلی کرښي سته دالله ﷻ ټاکلی کرښی (دمنعی حدود) حرام شيان دي خبراوسی په بدن کبني

یوه ټوټه غوښه ده که اصلاح سي ټول بدن به اصلاح سي که فاسده سي ټول بدن به فاسد سي هغه زړه دی.

پنځم حدیث دادی : رسول الله ﷺ فرمایي : کامل مسلمان هغه څوک دی چي د ژبي اولاس (د تاوان) څخه یې خلگ په امن وي.

شلم وصیت : د صحت او جوړتیا په حال کښي (د الله ﷻ څخه) د ويري او امید په منع کښي اوسه (يعنی د جوړتیا پرمهال د الله ﷻ ټول امرونه سرته رسوه او دنواهیو څخه یې ځان ژغوره) (د مرگ دراتلو پرمهال) داسي مرسته چي پر الله ﷻ دي ښه گمان وي (يعني د مغفرت او خلاصون دي ټینگ گمان وي) او د مغفرت او بخښني هیله دي پیاوړي وي (داسی امید) په سالم زړه کښي وي بېشکه الله ﷻ زیات بخښونکی اوزیات مهربان دی.

دامام اعظم رحمه الله عليه وصیت چی خپل زوی حماد رحمه الله عليه ته ئی کړی وو پای ته ورسیدی.

حضرت امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ دقضا پہ ارہ دغه وصیت ونوح بن ابی عصمة رحمۃ اللہ علیہ تہ فرمایلی دی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

نعمده ونصلی علی رسولہ الکریم

نوح بن ابی عصمة (رحمة الله عليه) فرمائي: ما دابوحنيفة رح خخه
داحاديثو دمعناوو زده كړي كولي ده مبارك ديربښه تشريح
او تفسير كاوه هم داډول ما دباري كو مسائلو پوښتنه ځني كوله په
عمومي ډول زما پوښتني دقضا دمسائلو او احكامو په اړه وي امام
اعظم (رحمة الله عليه) (يوه ورځ دوړاندوينا په ډول) راته وفرمايل:
ته به دقضا دروازه وتكوي (يعني قاضي به سي) نوح بن ابی
عصمة فرمائي: كله چي زه خپل ښار مرو ته ولاړم دلږ وخت
وروسته دستي په قضا اخته سوم امام اعظم (رحمة الله عليه) لا
ژوندی وو نوح بن ابی عصمة وايي (دقضا داخه كيدو وروسته)
مي امام اعظم (رحمة الله عليه) ته يوليک وليکي ددغه پيښي حال
مي پکښي وليکي او عذر می ورته وليکي (يعني داچي په خپله
خوښه مي قضا نه كوله بلكي ورته اړ سوم) امام اعظم (رحمة الله
عليه) په جواب كښي ورته وليکل: ستا ليک راورسيدي كوم څه
چي دي پکښي ليکلی وه په هغه پوه سوم ستا وغاړی ته يولوی

امانت درولويدي چي لوی، لوی خلگ ورته عاجزه دي ته داسي
 يې لکه غرق نودخان لپاره دوتلولارولتوه تقوی درته اړينه ده ځکه
 تقوی دتولوکارونوبرپايه کونکی ده دقيامت (دورځي د سختيو
 څخه) خلاصونکي ده اوساتنه دهرې بلاڅخه ده اوپه تقوی سره به
 (د کار) ښه نتيجه ترلاسه کړي الله ﷻ دي موږ ته دتولوکارونوښي
 نتيجه يې رانصيب کړي الله ﷻ دي دخپلي خوښي دکارتوفيق راکړي
 بېشکه الله ﷻ اوريدونکی اوژدې دی. پوه سه (اې نوحه رح!) په
 بابونودقضا يوازي جيدعالم پوهيږي چي په اصولودعلم (يعنی)
 قرآن، احاديثو اوپه ويناوو داصحابوگراموپوه وي اودفکر
 اونظرڅښتن وي اودتپلوتوان يې ولري. که يوه مسئله مشکله
 درته ښکاره سوه نودقرآن، حديث او اجماع په لوري هڅه وکړه که
 دي روښانه پکښي پيدا کړه عمل په وکړه که دي پيدا نه کړه نو
 نظائرو (يعنی قياس) ته يې حواله کړه (دآيات، حديث، قياس)
 استشهاد پرې وکړه بيا عمل په هغه لاره وکړه چي (پورتنیو درو)
 اصولوته نژدې وي او ورته والی ورسره ولري دفکر اونظر
 دڅښتنانو سره مشوره کوه ځکه په دوی کښی داسي څوک سته
 انشاءالله چي په هغه څه پوهيږي چي ته نه په پوهيږي. کله چي دوه
 دښمنان (يعنی مدعی اومدعی عليه) درته کښيناستل نو
 دکمزوري او زورور، دعزتمن اوبی عزته ترمنځ په ناسته، توجه او
 خبروکښي توپيرمه کوه داسي کړنه مه کوه چي دعزتمن دعزت
 لامله درته طمع پيدا سي اوبی عزته دبې عزتی له امله ناامیده
 سي. کله چي مدعی اومدعی عليه ستا په وړاندي کښینی ترهغه

وخته يې پريږده چي په ارامه شرم اوسام ځني پورته سي بيا په نرمۍ خبري ورسره وکړه او په خبرويې پوه کړه اودهريوه خبري ټولي اوره تلوار مه پرې کوه پري يې ږده ترهغه وخته پوري چي خپلي خبري ټولي خلاصي کړي مگر که يې بي ځايه خبري وکړي منعه يې کړه (اوددغه خبرونه اړتيا) وروښيه. دزړه تنگی، قهر او غم په حال کښي دقضا (فيصلي) مه کوه کله چي ستا دقضا حاجت اړتيا وي يا وږی يې قضا مه کوه دفکري بوختيا پرمهال قضا مه کوه بلکي په داسي وخت کښي قضا وکړه چي زړه دي فارغ وي.

دقريبانو په منځ کي په تلوار سره قضا مه کوه بلکي څومجلسوته يې معطله کړه ښايي دوی په خپل منځ کښي روغه (جوړجاړی) وکړي که يې ونه کړي نوفيصله وروکړه ترهغه وخته پرهیچا فيصله مه وباسه ترڅو دالزام ټول ثبوتونه يې په لاس نوي درغلي او شاهدي ورکونکی ته تلقين (په خبرو کښي ښودنه) مه ورکوه. په خپل مجلس کښي چاته اشاره مه کوه وقريبانوته هيڅ کار مه سپاره (دقضا په وخت کښي) دهیچا ميلمستيا مه قبلوه ځکه چي تهمت به درباندي وويل سي (دخپلودوستانوسره) دقضا په مجلس کښي خبری مه کوه. تقوی (ویره) دالله ﷻ څخه غوره کړه ددنیا او آخرت دټولو کارونوبسنه درته کوي الله ﷻ به سلامتيا درنصیب کړي الله ﷻ دي موږ اوتاته ښه ژوند اوښه مقام په آخرت رانصیب کړي.

دامام اعظم (رحمة الله عليه) وصيت خپل شاگرد ابوعمه نوح بن ابی مریم (رحمة الله عليه) ته پای ته ورسیدی

دامام اعظم (رحمة الله عليه) وصيت خپلو

مخورو او مشهورو شاگردانو ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

دامام ابو يوسف (رحمة الله عليه) خخه روایت دی چي موریو خو تنه
 دامام صاحب د شاگردانو خخه دامام اعظم (رحمة الله عليه) په
 حضور کښي په یوه باراني ورځ کښي سره یوځای سو د دغه
 ملگرو خخه داؤد طائی، عافیه الاودی، قاسم بن معن مسعودي،
 حفص بن غیاث النخعي، وکیع بن الجراح، مالک بن مغول، زفر
 بن الهذیل، اوداسي نورکسان وه دامام اعظم رح زموږ لوري ته
 متوجه سواو وي فرمایل: تاسو زما د زړه خوشحالي راوستونکي
 یاست اوزما د غم ليري کونکي یاست ماتاسوته د علم، ځین
 (د سوارلی) اوملونه جوړکړي دي که مو خوښه سوه باندي سپاره
 سی (یعني فقهي مسائلې مي درښودلی دی که مو خوښه سوه
 عملي یې کړی اونوروته یې ورسوی) په داسي حال کي مي پرې
 ایښي یاست چي خلگ به ستاسو شاته ځي دالفاظو لته به موکوي
 خپلي غاړي به تاسوته کښته کوي ستاسو خخه هر یو د قضا
 صلاحیت لری په تاسو کي لس کسان دي چي قضا وکړي زه تاسوته
 سوال په الله ﷻ سره کوم (یعني الله ﷻ درته واسطه کوم) او هغه لوي
 علم چي الله ﷻ تاسوته درکړی دی (واسطه کوم) چي د (پاچا) خخه
 د قضا د غوښتلو د ذلت خخه ځان وژغوری که په تاسو کښي د یوه

څخه د قضا غوښتنه وسوه او په ده کښي يوه نيمگړتيا وه چي الله
 دخلگو څخه پته کړي وه قضا نده ورته روا (اوددې لاري څخه
 پيدا سوي) رزق ندي ورته حلال که يې پټ حالات د ښکاره
 حالاتو په څيروه (يعني پټي نيمگړتياوي يې نه درلودي) قضا ورته
 روا ده (اوددې لاري څخه په لاس ورغلي) رزق ورته حلال دی که
 څوک د قضا و دندي ته دارتيا له مخي مجبور سي نو د ځان
 او خلگو تر منځ دي پرده نه څړوي پنځه وخته دي لمونځ په جماعت
 سره (په مسجد) کښي ادا کوي اود هر لمانځه پروخت دي (پدې ډول)
 ناره وکړي څوک حاجت لري ؟ (زما سره ملاقات کولای سي)
 اود ما خستن په لمانځه کښي درې واره دغه ناره کوه بيا کورته څه
 که څوک مريض سو د قضا په ځای کښي يې دکښينا ستلو توان نه
 درلودی دمريضی دور څو تنخوا (معاش) دی د (بيت المال څخه) نه
 اخلي که امام المسلمین (آمر) چم وکړي (يعني په بيت المال کښي
 يې خيانت وکړي) يائی په ظلم سره فيصله وکړه امامت يې باطل
 دی او حکم يې د منلو وړ ندي که يې په ډاگه او ښکاره گناه وکړه (د
 حد شرعي سزا ورکول باندی واجب ده) هغه نژدې قاضي دي حد
 باندې قائم کړي.

تمت بالخیر وصية الامام الاعظم (رحمة الله عليه) لکبار تلامیذه.

دامام اعظم (رحمة الله عليه) وصیت خپلو مخورو شاگردانو ته پای ته ورسیدی.

کبه العبد الاقرالى الله الغنى مولوى عبدالهادى (حماد)

د امام اعظم و وصیتو

تالیف
مولانا عاشق الہی شہر بلندی

ژباړونکی
مولوی عبدالہادی (حماد)

احمد شاہی کتب خانہ
کابل بازار کدھار
تلفون: 0700321479

د تعلیم الاسلام راډیو ویب پانی له خوا:

www.Taleemulislam-Radio.com

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English